

LUONNONSUOJELULAIN 49 §:N 3 MOMENTIN MUKAINEN PÄÄTÖS KOSKIEN RAUHOITETUN LINTULAJIN YKSILÖIDEN TAPPAMISTA JA HÄIRINTÄÄ

HAKIJA

Eurajoki-Lapinjoen kalatalousalue

Yhteyshenkilö Anu Niinikorpi

ASIA

Lupahakemus merimetsojen ampumiseen Eurajoki-Lapinjoen kalatalousalueella.

HAKEMUS

Eurajoki-Lapinjoen kalatalousalue hakee lupaa ampua merimetsoja keväisin helmikuun alusta siihen saakka, kunnes alueella havaitaan ensimmäisten poikasten kuoriutuneen. Lupaa haetaan viideksi vuodeksi, vuosille 2022–2026. Lupaa haetaan yhteensä 5000 linnun ampumiseen. Määrä jakautuu viidelle vuodelle, eli vuosittain ammutaan 1000 lintua.

Suomen ympäristökeskuksen mukaan Raumalla oli vuonna 2020 Suomen suurin merimetsojen pesimäyhdyskunta, 3600 pesää ja Eurajoella 1573 pesää. Arvioiden perusteella yhdyskuntien lähistöllä ruokailee pesimättömät linnut mukaan lukien noin 25 000 lintua. Paikallisten havaintojen mukaan merimetso käy ravinnonhaussa Eurajoessa ainakin Vuojoen kartanolle saakka ja merimetso on havaittu yrittämässä pesimistä kalatalousalueeseen kuuluvilla Säkylän Pyhäjärvellä ja Köyliönjärvellä.

Hakemusalue ja menetelmät

Ampumista tehdään sellaisilla alueilla ja aikoina, joissa merimetsot yleensä käyvät syömässä tai oleskelevat, mutta jossa ei aiheuteta haittaa muille linnuille, kuten kevään ensimmäisille pesijöille. Ampuminen lopetetaan huhtikuun puolivälissä niiltä alueelta, joissa merihanhi ja merikotka pesii ja huhtikuun lopussa niiltä alueilta, joissa haahka pesii. Merimetsoja ammutaan niillä alueilla, joihin niiden vakava kalastohaitta kohdistuu pistemäisesti, ja joilla kaloja on erityisesti tarpeen suojella merimetsoilta. Näitä ovat esimerkiksi ahvenen ja muiden lajien lisääntymis- ja poikastuotantoalueet ja syönnösalueet, silakkaparvien suojaaminen, kalanpoikasten istutuspaikat keväällä (kirjolohi, merilohi ja erittäin uhanalainen meritaimen) ja kalanpyydysten läheisyys. Vaelluskalojen suojelemiseksi lintuja ammutaan Eurajokisuulla ja Eurajoessa niillä alueilla, joilla ampuminen on mahdollista toteuttaa asutus ja virkistyskäyttö huomioiden.

Ampumisalueet on merkitty ja kuvattu tarkemmin hakemuksen liitteessä 2. Eurajoen suualueella kalaväylän alueella ja Eurajoella, sekä Kaunissaaren ja Orjasaaren välissä, ampuminen aloitettaisiin helmikuussa ja lopetetaan 15.4. Eurajoensalmessa; Aikonmaan, Pask-Aikon ja Reksaaren välisellä alueella; Olkiluodon vesillä; sekä Hanhisten Mansikkakarilla ampuminen lopetetaan 30.4. Selkämeren kansallispuiston alueella ja kansallispuiston ja Nurmeksen ja Aikonmaan väliin jäävällä alueella noin 100 metriä rannasta ja lintuluodoilta ulospäin; sekä Säkylän Pyhäjärven Uusikarilla, ampuminen lopetetaan välittömästi kun alueella havaitaan ensimmäisten merimetsojen poikasten kuoriutuneen. Selkämeren kansallispuiston alueelle ulottuvalla alueella on tarkoitus vähentää merimetsojen silakkaparville aiheuttamaa haittaa ja suojata rysäpaikkoja.

Poikkeuslupahakemuksen valmisteluvaiheessa Metsähallitukselta on pyydetty lausunto merimetsojen ampumisesta Selkämeren kansallispuiston osalta. Kalatalousalueen laatimaa poikkeuslupahakemusta on lausunnon jälkeen täydennetty tavoitteiden ja kalastovahingon osoittamiseksi hankittujen saalistietojen osalta. Lausunto (MH 1276/2021, 26.3.2021) hakemuksen liitteenä.

Lintuja ampuvat kalatalousalueen valitsevat metsästäjät, jotka koulutetaan tehtävään ja siten varmistetaan lupaehtojen noudattaminen ja muiden lajien suojelu. Ampuma-aseena käytetään haulikkoja. Kalatalousalue pyytää lupaa saada käyttää houkutuslintuja ampumapaikoilla, jotta alueella syövät ja oleskelevat linnut saadaan ammutuksi silloin kun olosuhteet sallivat metsästyksen. Merimetsojen raadot käsitellään asianmukaisesti. Ampumiseen hankitaan vesialueen omistajan/haltijan lupa ja toimitaan yhteistyössä metsästysoikeuden haltijan kanssa. Kalatalousalue hakee lupaa ampumiseen liikkuvasta moottorikäyttöisestä ajoneuvosta.

Poikkeuslupan peruste ja muut tyydyttävä ratkaisu

Lupaa haetaan vakavan kalastovahingon vähentämiseksi, ongelman sisämaahan leviämisen ehkäisemiseksi ja merimetsokannan hallitsemiseksi alueella.

Lupaa haetaan keväällä tapahtuvaan ampumiseen, jotta se kohdistuisi paikallisesti kalakannoille ja kalastukselle haittaa aiheuttaviin lintuihin. Lupaa haetaan nimenomaan ampumiseen, jotta haitallisten kalastovaikutusten ehkäisyllä olisi pitkäkestoinen vaikutus. Samalla tavoitellaan erittäin suurien kolonioiden kasvun pysäyttämistä. Keväällä tapahtuvan ampumisen arvioidaan olevan sellainen keino, joka ei siirrä ongelmaa toisaalle, esimerkiksi sisävesille, muille kalatalousalueille tai muihin Pohjoismaihin. Ampumisella tavoitellaan paikallisen pesimäkannan vähentämistä vuoden 2007–2009 vuoden tasolle, eli noin 2000 pesään. Tällä tasolla voidaan arvioida, että kalansaaliit palautuisivat vähintään vuosien 2011–2014 tasoon ja elinkeinon harjoittaminen olisi vielä kannattavaa. Kaupallisella kalastuksella on tärkeä rooli osana kotimaista ruuantuotantoketjua ja kalaruuan terveys- ja ympäristöhyödyt ovat kiistattomat.

Merialue

Eurajoki-Lapinjoen kalatalousalueen merialueilla tärkeimpiä kaupallisesti kalastettavia kalalajeja on ollut ahven, lohi, silakka, siika, särkikalat, kuore, hauki ja kuha. Kaupallisten kalastajien määrä vuonna 2019 Eurajoki-Lapinjoen kalatalousalueen rannikolla oli 27 (Luke, *merialue pyynti ja kalastajat kalatalousalueittain*) Alueella kalastetaan verkoilla ja rysillä (rysäpaikat hakemuksen liitteellä 3). Ennen merimetsan tuloa alueelle esimerkiksi Eurajoen salmessa kalastettiin merkittäviä määriä ahventa, mutta kalastajien määrä on ollut laskeva. Vuonna 2014 alueella oli 38 rannikkokalastajaa, mutta vuonna 2020 enää 27. Osa lopettaneista kalastajista on kertonut kalastusammatin muuttuneen kannattamattomaksi merimetsokannan vahvistuttua alueella.

VELMUN (vedenalaisen meriluonnon monimuotoisuuden inventointiohjelma) kartoitusten ja mallinnusten perusteella alueella on erityisesti ahvenen kannalta hyvin merkittäviä lisääntymisalueita. Luonnonvarakeskuksen ja Jyväskylän yliopiston tutkimuksen perusteella runsas pesivien merimetsojen määrä voi pienentää ahvenkantojen ja -saaliita paikallisesti. Kalatalousalueen tiedon mukaan näin on nähtävissä myös Raumalla sekä ammattikalastajien että vapaa-ajankalastajien saaliissa. Kehitys on nähtävissä myös Luonnonvarakeskuksen keräämästä kaupallisen kalastuksen saalistilastosta, jotka osoittavat laskua monien lajien saalismäärissä. Esimerkiksi ahvensaaliit ovat laskeneet 2000 luvun huippuvuosien 70 tonnista ja vuosien 2010–2014 noin reilusta 30 tonnista alle 20 tonniin.

Samaan aikaan kalastajien ja verkkovuorokausien määrä alueella on pudonnut huomattavasti, sillä verkkokalastuksen saalis jää kannattavuusrajan alapuolelle, eikä pyyntiä kannata toteuttaa. Kaupallisten kalastajien mukaan merkittävin muutos merimetsoja edeltävään aikaan on, että erityisen hyvät saaliit puuttuvat kokonaan. Tällä on suuri merkitys elinkeinosta saatavaan tuloon.

Rauma-Eurajoki-alueella merimetsojen pesämäärä on SYKE:n tilastojen mukaan kasvanut vuoden 2003 15:stä pesästä 5173 pesään. Lintuja on pesinyt alueella huomattavissa määrin jo vuodesta 2007 alkaen, ja viimeisten vuosien aikana määrät ovat kasvaneet huomattavasti. Samalla kaupallisten kalastajien saaliit ovat pudonneet, mikä näkyy selvästi viimeisen kymmenen vuoden

aikana kaupallisten kalastajien ahvensaaliissa (Luonnonvarakeskuksen kalatalousalueelle koostamasta aineisto, sekä Varsinais-Suomen ELY-keskuksen rekisterin saalistiedot neljältä kalastajalta, jotka vuonna 2021 ovat I-ryhmän kalastajia ja edelleen kalastavat alueella).

Viime vuosina merimetsot ovat oppineet käyttämään kalastajien pyydyksiä ravinnonhankinnassa. Kalastajien mukaan verkkokalastuksen kuha-, ahven- ja särkisaalissa on jälkiä merimetsojen saalistusyrityksistä. Silakka- ja ahvenrysilille merimetsot tulevat syömään kaloja ja häiritsevät niiden rysään uintia. Saalismäärät vähenevät ja syötyjen kalojen lisäksi merimetsojen vahingoittamat kalat eivät ole kauppakelpoisia.

Säkylän Pyhäjärvi

Säkylän Pyhäjärven tärkeimmät kaupallisesti kalastettavat lajit ovat ahven, särki, muikku, siika ja kuore. Pyhäjärvellä toimii noin 50 kaupallista kalastajaa, joista 15 saa päätoimeentulon kalastuksesta. Järvellä kalastetaan nuotilla, rysillä ja verkoilla ympäri vuoden. Järvellä on kaksi kalasatamaa. Merimetsan pysyvä asettuminen järvelle olisi vakava haitta kalataloudelle.

Hakemuksen liitteenä oleva Metsähallituksen lausunto (26.3.2021, MH 1276/2021)

Metsähallitus toteaa lausunnossaan, että merimetsan sääntely myös ampumalla on joissakin erityistilanteissa mahdollista myös Selkämeren kansallispuistossa, mutta edellyttää ensivaiheessa ELY-keskuksen kokonaisharkintaa ja poikkeuslupaa lausunnossa selostetun mukaisesti. Tämän jälkeen Metsähallitus tekee oman lupaharkintansa erillisen lupahakemuksen perusteella kansallispuiston osalta.

Selkämeren kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa (Metsähallitus 2014), jonka ympäristöministeriö on vahvistanut vuonna 2017, on esitetty arvokkaan ja monipuolisen saaristolinnuston turvaamiseksi maihinnousukiello tärkeimmillä pesimäsaarilla 1.4.-15.7. (pl. ammattikalastus). Näistä rajoitusosan saarista useat ovat esitetyn merimetsojen ampumisalueen sisällä (Kalla, Kalliopöytä, Ruskikarta, Puskakarta, Puskakari ja Truutkallio sekä Kallio Bokreivi, Pohjan Bokreivi ja Hylkeenivet). Bokreivit ovat erikseen Selkämeren kansallispuiston perustamislain nojalla syysmetsästysalueita (5 §). Lisäksi Metsähallitus huomauttaa, että esitetty ampumisen ajankohta, loppuen vasta huhtikuussa, ja ilmeisesti osin vasta toukokuussa, on myöhäinen muun linnuston pesimisen häirinnän kannalta kansallispuistossa. Kansallispuistossa ei ole vielä voimassa järjestyssääntöä, jolla liikkumiskiellot saatetaan voimaan.

LAUSUNNOT

Varsinais-Suomen ELY-keskus pyysi asian käsittelyä varten lausunnon merimetsojen aiheuttamista kalastovaikutuksista Luonnonvarakeskukselta (Luke). Hakijalle varattiin tilaisuus antaa vastine Luken lausuntoon. Kalatalousalue ilmoitti 26.1.2022 ettei heillä ole lausuttavaa Luken lausuntoon liittyen.

Luonnonvarakeskuksen lausunto (14.1.2022)

Luken lausunnon mukaan käytettävissä olevan tutkimustiedon perusteella Rauman edustalla Järviluotojen alueella pesivien merimetsojen saalistuspaine voi aiheuttaa merkittävää vahinkoa alueen ahvenkannoille ja -saaliille ja heikentää siten kaupallisen kalastuksen edellytyksiä sekä vapaa-ajan kalastuksen mahdollisuuksia. Keskeinen tekijä on pesivien merimetsojen suuri määrä ja kolonioiden sijainti ahvenen kutualueiden tuntumassa. Järviluotojen merimetsokolonioiden saalistus voi vaikuttaa haitallisesti sekä kolonian lähialueen ahvenkantoihin kuin myös etäämpänä lisääntyvien ahvenkantojen tilaan, Rauman kaupungin pohjoispuolella olevilla lisääntymisalueilla. Nykyisellään Marjakarin ja Puskakarin kokoisilla kolonioilla (280 ja 167 pesää) ei liene suurta merkitystä kalakannoille, varsinkin kun pesimätuotto on merikotkan saalistuksen vaikutuksesta jäänyt vähäiseksi.

Rannikkoalue, kalasto ja kalastus

Luken lausunnon mukaan Eurajoki - Lapinjoki kalatalousalueen merialue on avointa ja saaria on melko vähän. Noin 10 kilometrin levyisellä saaristoalueella vedet ovat matalia, pääosin alle 10 m

syvyydeltään lukuun ottamatta Rauman kaupungin ja sataman edustaa. Kalatalousalueen neljästä mereen laskevasta joesta Eurajoki, Raumanjoki ja Harjajoki on luokiteltu vaelluskalavesistöiksi, joissa meritaimen lisääntyy. Lisäksi vaellussiika lisääntyy vähäisissä määrin Eurajoessa.

Kalastusalue sijoittuu kokonaan kalastusruudun 42 alueelle. Alueella on nykyään alle 30 pää- tai sivutoimista kaupallista kalastajaa. Vuonna 2020 pyyntiruudulla 42 kalastettiin eniten silakkaa, 94 prosenttia kokonaissaaliista. Muu saalis koostui pääasiassa särjestä, ahvenesta, siiasta, lohesta, hauesta ja lahnasta. Kaupallisen kalastuksen saalistilastoinnin perusteella 2000-luvulla ahvenen osuus saaliissa on vähentynyt ja vastaavasti särjen osuus kasvanut huomattavasti. Kuhasaaliit ovat vähäisiä, 2010-luvulla ne ovat olleet 1–2 tonnin luokkaa. Saalislajien muutos kuvastaa kalamarkkinoilla tapahtunutta kysynnän muutosta sekä lajien, erityisesti ahvenen saatavuutta.

Kaupallisen kalastuksen lisäksi rannikkoalueella vapaa-ajankalastus on yleistä.

Tilastotietojen perusteella ahvensaalis pyyntiruudulta 42 vuonna 2020 oli 10 tonnia.

Korkeimmillaan, 2000-luvun taitteessa pyyntiruudun 42 alueelta on pyydetty yli 70 tonnia ahventa. Ahvensaaliit kasvoivat voimakkaasti 1990-luvulla ja olivat suurimmillaan siikasaaliiden heikennyttä merkittävästi 2000-luvun taitteessa. Kaupallisten ahvensaaliiden lasku sijoittuu samalle aikajaksolle merimetsomäärän voimakkaan kasvun kanssa.

Vielä 2010-luvun alussa pyyntiä on ollut koko avovesikauden aikana, mutta tilastointijakson 2016–2020 aikana pyynti on kohdentunut enenevässä määrin huhti-toukokuulle ja syys-marraskuulle. Luken lausunnon mukaan on huomattava, että erityisesti verkkopyyntiä häiritsevien hylkeiden määrä on myös kasvanut Pohjanlahden alueella samalla aikajaksolla.

Vielä 2000-luvun alussa ahvenen yksikkösaaliit ja ahvenen kohdennetun kalastuksen pyyntiponnistus olivat pyyntiruudulla 42 varsin korkeat, enimmillään yli 0,35 kg ahventa verkkovuorokautta kohti. Verkkopyynnin yksikkösaaliit heikkenivät huomattavasti vuodesta 2007 alkaen ja ovat viimeisen viiden tilastointivuoden aikana olleet keskimäärin 0,20 kg ahventa verkkovuorokautta kohti.

Rannikkoalue, merimetsojen vaikutus

Luken lausunnon mukaan kirjallisuuden perusteella merimetsojen pääasiallinen saalistusetaisyys vaihtelee ravinnon saatavuuden ja ravintokohteen mukaan. Pesimäaikaan saalistus tapahtuu usein alle 15 km etäisyydellä pesimäkoloniasta, mutta tyypilliset lentomatkat voivat ulottua 30 km etäisyydelle (Gremillet et al. 1995; Gremillet et al. 2004; Jepsen et al. 2014). Vaihtelua saalistusalueissa ja etäisyyksissä lienee kolonioiden sijainnista ja ajankohdasta riippuen.

Salmi ym. (2013) ovat selvittäneet merimetsan ravinnonkäyttöä kalatalousalueen vesialueella Puskakarilla ja Marjakarissa vuosina 2010–2012. Koloniat sijaitsivat ulkosaaristossa ja niissä merimetsojen tärkeimmät ravintokohteet vaihtelivat vuosittain, mutta yleisiä lajeja olivat mm. kiiski, silakka, kiviinilka, särki ja ahven. Ahvenen massaosuus ravintonyhteisissä vaihteli 11–23 % välillä eri vuosina. Vuoden sisäinen vaihtelu on myös suurta. Laajemmalti tarkasteltuna merimetsan ravinnonkäytössä on vaihtelua kolonioittain ja niiden sijainnista riippuen, joka heijastanee kolonian vaikutusalueen kalakantaa ja kalojen runsaussuhteita. Salmi ym. (2013) mukaan merimetsan ravinnossa kalojen elinkierto on liittyviä toistuvia ilmiöitä ovat parvikalojen (silakka, kuore) kutuaikainen runsaus, siikojen keväinen liikehdintä, kiviinilkkojen siirtyminen syvempiin vesiin veden lämmetessä yli 14 °C ja kalojen syksyinen parveutuminen. Ahvenen osuus on suurimmillaan alkukevällä ja syksyllä. Merimetsan suosima ravintokalan koko on pääasiallisesti huomattavasti pienempi kuin kaupallisessa kalastuksessa hyödynnettävä kala. Siten merimetsojen ahvenen kohdistama saalistus kohdentuu merkittävässä määrin siihen ahvenkannan osaan, joka on vasta kasvamassa pyyntikokoon.

Ahvenella on luontaisesti suuria vuosiluokkavaihteluita, jotka liittyvät esimerkiksi kevään ja kesän lämpötilaosuhteisiin. Tiheän merimetsokannan ahvenen kohdentama saalistus yhdessä voimakkaan kalastuskuolevuuden kanssa todennäköisesti siten heikentää ahvenkantoja ja saaliiden määrää erityisesti pesimäkolonioiden pääsääntöisellä vaikutusalueella. Ajoittaista ja paikallista vaikutusta on lisäksi nuorilla ja pesimättömillä linnuilla, jotka liikkuvat satunnaisemmin ja voivat vaihtaa saalistusaluetta useasti kesän aikana. Kalatalouden tilastoinnissa pyyntiruututasolla (50x50 km) merimetsan vaikutus saaliisiin tasaantuu, koska osaan ahvenkannoista merimetsan

saalistus ei kohdennu yhtä suuressa määrin kuin kolonioiden vaikutusalueella oleviin kantoihin. Pyyntiruudun 42 alueella sijaitsevat kolme merimetsokoloniaa ja niiden lentoalueet esimerkiksi 15 km ravinnonhakuetaisyyden perusteella arvioituna kattavat koko pyyntiruudun rannikkoalueen, mutta pesivien parien perusteella laskettuna merimetsojen tiheys on suurin mantereeseen lähellä olevien Hanskloppin kolonioiden vaikutusalueella, 23 merimetsoa/km² kun vastaavasti Marjakarin ja Puskakarin kolonioiden ympärillä 1 merimetsa/km² (Taulukko 1). On huomattava, että saalistavat merimetsot eivät yleensä jakaudu tasaisesti merialueelle, vaan kohdentavat saalistuksen tietyille alueille. Nuoret ja pesimättömät linnut, joita on noin kolmasosa pesivien määrästä, kasvattavat lintutiheyttä kuten myös heinäkuussa pesiltä muuttoon aloittelevat poikaset.

Kalastukselle ja kalakannoille aiheutuvan haitan vähentäminen

Ahvenia kertyy kutuaikana suuria määriä pienille alueille, joista saalistajien tai kalastajien on suhteellisen helppo niitä pyytää. Ahvenkantojen tuoton turvaamiseksi voisi olla perusteltua estää merimetsoparvien esiintyminen keskeisillä ahvenen lisääntymisalueilla keväisin. Alueellisesti tärkeät lisääntymisalueet tulisi tunnistaa esimerkiksi kalatalousalueiden käyttö- ja hoitosuunnitelmissa. Erityistä huomiota tässä yhteydessä olisi hyvä kiinnittää kalataloudellisessa tarkoituksessa kunnostettuihin kutualueisiin tai alueisiin, joihin kalakannan suojaamiseksi on asetettu pyyntirajoituksia (Lappalainen ym. 2021). Rauman edustalla erittäin suotuisat ahvenen lisääntymisalueet ovat varsin suppeita pinta-alaltaan ja ovat sisimmän saariston suojaisia lahtia. Sisäsaaristossa merimetsan pesinnät asettuvat nykyisellään monin paikoin puullisiin saariin. Pesintöjen sijoittuminen ulommas saaristoon mahdollisesti vaikuttaisi sekä merimetsan saalistusalueiden valintaan että ravinnonkäyttöön sekä saattaisi kasvattaa alttiutta merikotkan saalistukselle ja saattaisi johtaa siten luontaiseen kannan säätelyyn, kuten ilmeisesti Marjakarilla ja Puskakarilla on käynyt. Tutkimusnäyttöä merikotkan vaikutuksesta laajemmalti merimetsokannan tasoon ei kuitenkaan ole saatavilla, vaan arviot vaikutuksesta perustuvat yksittäisissä kolonioissa tehtyihin silmämääräisiin havaintoihin.

Säkylän Pyhäjärvi

Luken lausunnon mukaan Säkylän Pyhäjärven saalismäärät ovat merkittäviä. Ahvensaalis on vaihdellut 2000-luvulla noin 100–200 tonnin välillä vuosittain ja on huomattavasti suurempi kuin Eurajoki - Lapinjoki kalatalousalueen rannikolta pyydetty saalis. Pyhäjärvellä toimii 50 kaupallista kalastajaa. Suurin osa Pyhäjärven kaupallisesta kalansaaliista kalastetaan nykyisin avovesikaudella nuottaamalla ja rysillä.

Luken mukaan Säkylän Pyhäjärvellä ei ole havaittu onnistuneita merimetsojen pesintöjä. Järven mataluus tekee siitä erityisen sopivan merimetsan saalistamiselle, sillä merimetsot suosivat saalistamisessa pääosin alle 10 metrin syvyyisiä vesialueita. Pyhäjärvi on kaupallisesti ja vapaa-ajankalastukselle erittäin merkittävä kohde, ja todennäköisesti järvelle pesimään asettuva suuri merimetsokolonia heikentäisi kalastuksen edellytyksiä ja aiheuttaisi merkittävän ristiriidan järven kalataloudellisen arvon säilyttämisen ja merimetsan esiintymisen välillä. Luken mukaan erityistä huomiota tulisi kiinnittää merimetsojen lukumäärän kehitykseen Pyhäjärven alueella.

SELVITYKSET

Suomen ympäristökeskuksen (Syke) tietojen mukaan Satakunnan alueella oli vuonna 2022 yhteensä 6578 merimetsan pesää. Rauman edustalla Hanskloppin koloniassa oli vuonna 2022 yhteensä 4700 merimetsan pesää (Iso Järviluoto 3410 ja Vähä Järviluoto 1290 pesää). Puskakarin koloniassa Eurajoen Puolivesikartalla oli 235 pesää. Eurajoen Marjakarin koloniassa ei pesinyt merimetsoja vuonna 2022. Kalatalousalueen ulkopuolella Porissa Enäjärvellä oli 1252 pesää ja Järvikarin koloniassa Särkikarilla 391 pesää.

Vuonna 2021 Satakunnan alueella oli yhteensä 5441 merimetsan pesää. Rauman edustalla Hanskloppin koloniassa oli vuonna 2021 yhteensä 3660 merimetsan pesää (Iso Järviluoto 1842 ja Vähä Järviluoto 1818). Eurajoen Puskakarin koloniassa Puolivesikartalla oli 167 pesää, mutta vain parikymmentä pesää tuotti poikasia merikotkan saalistuksen takia. Eurajoen Marjakarin koloniassa oli 280 pesää Viikarilla ja Räyskänkareilla, mutta pesinnät epäonnistuivat merikotkan takia. Kalatalousalueen ulkopuolella Porin Enäjärvellä 460 pesää ja Järvikarin koloniassa 874 pesää.

MÄÄRÄYKSET JOITA HAKEMUS KOSKEE

Merimetso on luonnonsuojelulain (1096/1996) 38 §:n nojalla rauhoitettu ja Euroopan unionin lintudirektiivin (2009/147/EY) artiklassa 1 tarkoitettuja lintulaji. Luonnonsuojelulain 39 §:n mukaan rauhoitetun eläinlajin pyydystäminen, tappaminen, haltuunotto, pesien ja munien tahallinen vahingoittaminen, sekä yksilöiden tahallinen häiritseminen, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänkierron kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty.

Luonnonsuojelulain 49 §:n 3 momentin mukaan ELY-keskus voi myöntää luvan poiketa kielloista lintudirektiivin artiklassa 9 mainituilla perusteilla. Em. artiklan mukaan kielloista voidaan poiketa, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, mm. kalavesille aiheutuvan vakavan vahingon estämiseksi.

Luonnonsuojelulain 64 a § mukaan Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen suojelun perusteena olevia luonnonarvoja ei saa merkittävästi heikentää.

PÄÄTÖS JA LUPAEHDOT

Varsinais-Suomen ELY-keskus ei myönnä lupaa merimetsojen kevätaikaiseen ampumiseen.

Varsinais-Suomen ELY-keskus myöntää hakijalle luvan merimetsojen syysaikaiseen ampumiseen lupakartan mukaisesti seuraavin ehdoin:

1. Lupa on voimassa 31.12.2024 asti.
2. Merimetsojen ampuminen on sallittu kalatalousalueen merialueella (myös saaret ja luodot) liitekartan mukaisella lupa-alueella aikavälillä 1.8.–31.12. lupaehdoissa 3–6 määritellyin tarkennuksin.
3. Iso-Järviuodolla ja Vähä-Järviuodolla, ja alle 500 metrin päässä niiden rannasta, ampumisen saa aloittaa vasta 20.8.
4. Luonnonsuojelualueita olevien puuttomien luotojen ja Puolivesikartan luodon suojavyöhykkeillä, alle 500 metrin päässä luodoista, ampumisen saa aloittaa vasta 20.8.
5. Merimetsojen ampuminen on kielletty kaikilla muilla perustetuilla luonnonsuojelualueilla paitsi Rauman kaupungin omistamalla Selkämeren kansallispuistoon kuuluvalla alueella. Merimetsojen ampuminen tällä alueella on sallittua vain, jos Metsähallitus myöntää siihen Selkämeren kansallispuistosta annetun lain (326/2011) 5 §:n mukaisen luvan. Luvan hakeminen on hakijan vastuulla.
6. Merimetsojen ampuminen Puolivesikartan luodolla ei ole sallittua.
7. Vuosittain saa ampua yhteensä 1000 merimetsoa. Luvan voimassaoloaikana saa ampua yhteensä 3000 merimetsoa.
8. Ampumisessa saa käyttää kaaveita/houkutuslintuja.
9. Ampumisessa tulee noudattaa metsästyslaissa ampumisesta annettuja säännöksiä. Hakija ja toimenpiteiden toteuttajat vastaavat siitä, ettei toimenpiteiden toteuttamisella aiheuteta vaaraa toimenpiteisiin osallistujille tai sivullisille.
10. Ammutut merimetsot tulee hävittää hautaamalla tai asianmukaisesti jätteen mukana. Mikäli ELY-keskuksen tietoon tulee tutkimushankkeita, joiden aineistoksi tarvitaan kuolleita merimetsoja, on luvanhaltijan ELY-keskuksen pyynnöstä luovutettava ammuttuja merimetsoja/ammutut merimetsot ko. tutkimukseen.
11. Mikäli ammutut linnut ovat rengastettuja, renkaat ja/tai niiden löytöpaikka- ja aikatiedot on toimitettava luonnontieteellisen keskusmuseon rengastustoimistoon (Eläinmuseo PL 17, 00014 Helsingin yliopisto).

Luvan valvonta ja raportointi

12. Varsinais-Suomen ELY-keskus valvoo tämän luvan käyttöä ja sillä on oikeus tehdä tarvittavia tarkastuksia.
13. Toimenpiteitä tehtäessä tämä lupa tai sen kopio on pidettävä mukana (esim. puhelimessa) ja pyydettyäessä esitettävä.
14. Hakija vastaa siitä, että kaikki luvan mukaisiin toimenpiteisiin osallistuvat henkilöt noudattavat tämän luvan ehtoja.
15. Hakija vastaa tarvittavien lupien hankkimisesta sekä yhteydenpidosta maanomistajiin ja viranomaisiin. Koska merimetso ei ole riistalintu, ei niiden ampumiseen tarvita maa- tai vesialueen omistajan lupaa.
16. Luvanhaltijan on raportoitava luvan nojalla tehdyistä toimenpiteistä vuosittain viimeistään lupavuotta seuraavan tammikuun loppuun (31.1.) mennessä. Raportti toimitetaan Varsinais-Suomen ELY-keskuksen kirjaamoon (kirjaamo.varsinais-suomi@ely-keskus.fi) tämän päätöksen diaarinumerolla (VARELY/5968/2021) varustettuna. Raportointi tehdään hakemuksen liitteenä toimitetulla taulukolla. Raportissa on mainittava 1) ampumisaika, ammuttujen merimetsojen määrä kutakin ampumiskertaa kohti ja ampumispaikka.

PERUSTELUT

Hakemus täyttää lintudirektiivin 9 artiklan ehdot ja näin ollen on mahdollista poiketa luonnonsuojelulain ja lintudirektiivin määräyksistä kalastukselle aiheutuvan vakavan vahingon estämiseksi. Merimetsojen voidaan arvioida aiheuttavan vakavaa vahinkoa alueen ahvenkannoille ja -saaliille Rauman edustalla Järviluodoilla pesivien merimetsojen saalistusalueella.

Luken lausunnon mukaan keskeinen tekijä on pesivien merimetsojen suuri määrä ja kolonien sijainti ahvenen kutualueiden tuntumassa. Lausunnon mukaan Järviluotojen merimetsokolonien saalistus voi vaikuttaa haitallisesti sekä kolonien lähialueen ahvenkantoihin kuin myös etäämpänä lisääntyvien ahvenkantojen tilaan, Rauman kaupungin pohjoispuolella olevilla lisääntymisalueilla. Luken lausunnon mukaan pesimäaikaan merimetsojen saalistus tapahtuu usein alle 15 kilometrin etäisyydellä pesimäkoloniasta, mutta tyypilliset lentomatkat voivat ulottua 30 km etäisyydelle. Merimetsojen aiheuttamien vahinkojen torjunta merimetsoja ampumalla on perusteltua Järviluotojen kolonien saalistusalueella.

Lupaa ei myönnetä merimetsojen ampumiseen Säkylän Pyhäjärvellä. Merimetsot eivät pesi järvellä, eikä niiden voida arvioida aiheuttavan vakavaa vahinkoa järven kalakannoille ja kalasaaliille.

Kalatalousalue hakee lupaa ampumiseen liikkuvasta moottorikäyttöisestä ajoneuvosta. Metsästyslain 1 §:n mukaan se koskee soveltuvin osin myös luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettujen nisäkkäiden ja lintujen pyydystämistä ja tappamista. ELY-keskuksella ei ole toimivaltaa poiketa metsästyslaissa säädetystä eläinten pyydystämistä ja ampumista koskevista säännöksistä.

Muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen

Merimetsojen aiheuttamien vakavien vahinkojen estämiseen ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua kuin rajoittaa merimetsojen määrää alueella merimetsoja ampumalla.

Pesimäkauden aikaisten toimenpiteiden tekeminen, kuten merimetsojen pesien hävittäminen tai merimetsojen munien öljyminen, Iso Järviluodolla ja Vähä Järviluodolla ei ole mahdollista, koska toimenpiteistä aiheutuisi häiriötä saareissa pesiville muille lintulajeille. Pesimäkauden 2022 lintulaskentojen mukaan Iso-Järviluodolla on merimetsojen pesien lisäksi noin 100 harmaahaikaran pesää, 7 jalohaikaran pesää ja yksi merikotkan pesä.

Pesien hävittäminen pesimäkauden jälkeen ei myöskään ole mahdollista, sillä merimetsot ja harmaahaikarat pesivät samalla alueella ja samoissa puissa, ja pesien erottaminen on vaikeaa, eikä harmaahaikaroiden pesien hävittämiseen ole perusteita. Merimetsojen pesien hävittäminen voi

myös johtaa harmaahaikaroiden pesimämahdollisuuksien heikentymiseen, merimetsojen asettuessa pesimään niiden pesiin.

Merimetsojen määrän kasvua alueella ja pesinnän laajenemista Iso Järviuodon länsiosaan voisi mahdollisesti estää kaatamalla länsiosasta puut pesimäkauden ulkopuolella 20.8.–31.1. välisenä aikana. Sellaisten puiden kaataminen, jossa on pesä, ei ole sallittua. Puiden kaatamiseen tarvitaan maanomistajan lupa.

Merimetsojen ampuminen, suotuisa suojelutaso, ja vaikutukset muihin luontoarvoihin

Merimetsojen kevätaikaiseen ampumiseen ei myönnetä lupaa, muulle linnustolle aiheutuvan häiriön takia.

Luonnonsuojelulain 39 §:n mukaan rauhoitettujen eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden tahallinen häiritseminen erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsyklinin kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty. Oikeuskäytännön mukaan häirintää on pidettävä tahallisenä, jos siitä aiheutuu luonnonsuojelulain tarkoittamaa häiriötä, vaikka toiminnan varsinaisena tavoiteltuna tuloksena ei olisi häiritseminen (KHO:2022:37, KHO:2015:124). Merimetsojen ampumisesta aiheutuva häiriö muiden lajien pesintään ja muuttolevähtämiseen on otettava huomioon ja arvioitava luonnonsuojelulain kieltämänä tahallisenä häirintänä, vaikka toimenpiteiden varsinaisena tavoitteena ei olisi häiritä muita lajeja kuin merimetsoja.

Lintudirektiivin 13 artiklan mukaan lintudirektiivin nojalla toteutetut toimenpiteet (kuten 9 artiklan nojalla myönnetty poikkeukset) eivät saa johtaa artiklassa 1 tarkoitettujen lintulajien nykyisen suojelutilanteen heikkenemiseen. Luonnonsuojelulain 5 §:n mukaan luonnonsuojelussa on tähdättävä luonnonvaraisten eliölajien suotuisan suojelutason saavuttamiseen ja säilyttämiseen.

Varovaisuusperiaatetta noudattaen lupaa ei voida myöntää merimetsojen kevätaikaiseen ampumiseen. Kevät on lintujen elinkierron ja lisääntymisen kannalta tärkeää aikaa, ja hakemuksen mukaisesta kevätaikaisesta merimetsojen ampumisesta muulle linnustolle aiheutuvaa häiriötä hakemusalueella ei voida poissulkea.

Merimetsojen ampuminen on sallittua 1.8. alkaen lupakartan mukaisella alueella. Tällöin päättyy myös rauhoittamattomien lintujen rauhoitus aika. Ampuminen sallitaan jo elokuun alussa, koska tarkoitus on kohdistaa ampumista alueella pesiviin merimetsoihin.

Iso Järviuodolla ja Vähä Järviuodolla, ja alle 500 metrin päässä niiden rannasta ampuminen on sallittua vasta 20.8. alkaen. Luonnonsuojelualueella olevien puuttomien luotojen suojavyöhykkeellä, alle 500 metrin päässä saarista, ampuminen on sallittua vasta 20.8. alkaen. Elokuun 20. päivä alkaa myös vesilintujen metsästys. Tällöin Iso Järviuodolla ja Vähä Järviuodoilla, sekä luonnonsuojelualueilla pesivän linnuston pesimäkausi on ohi, eikä merimetsojen ampuminen 20.8. jälkeen aiheuta alueen linnustolle lisähäiriötä. Luonnonsuojelualueiden (YSA022647, YSA022646, YSA022648, YSA236619 (Vasarakarin luoteis- ja kaakkoispuolella olevat luodot ja Soldatin saaren länsikärki), YSA022650, YSA022649) suojavyöhykkeet on esitetty päätöksen liitteenä olevassa lupakartassa.

Lupaa ei myönnetä merimetsojen ampumiseen Nurmeksen ja Aikomaan länsipuolella olevalle Selkämeren kansallispuiston alueelle. Hakijan mukaan kyseisellä alueella tarkoitus olisi vähentää merimetsojen silakkaparville aiheuttamaa haittaa. Luonnonvarakeskuksen lausunnon mukaan merimetsojen aiheuttama vakava vahinko kohdistuu ahvenkantaan ja -saaliisiin.

Merimetsojen ampuminen on kielletty kaikilla muilla perustetuilla luonnonsuojelualueilla paitsi Rauman kaupungin omistamalla Selkämeren kansallispuistoon kuuluvalla alueella. Lupa merimetsojen ampumiseen myönnetään Rauman kaupungin omistamalle Selkämeren kansallispuiston alueelle, jotta ampumista voidaan tehdä alueella olevilla rysäpaikoilla. Merimetsojen ampuminen tällä alueella on sallittua vain, jos Metsähallitus myöntää Selkämeren kansallispuistosta annetun lain (326/2011) 5 §:n mukaisen luvan kyseiseen toimenpiteeseen.

Merimetsojen ampuminen ei ole sallittua Eurajoen Puolivesikartalla (Puskakarin kolonia), sillä merimetsojen aiheuttamien vakavien kalastovahinkojen torjuminen ei edellytä merimetsojen

täydellistä poissaoloa alueelta. Vakavan kalastovahingon aiheutuminen riippuu merimetsojen esiintymistiheydestä ja esiintymisalueesta. Merimetsojen tiheys alueella on suurin Järviluotojen kolonian vaikutusalueella. Luonnonvarakeskus arvioi lausunnossaan, ettei Puskakarin ja Marjakarin kokoisilla kolonioilla ole suurta merkitystä kalakannoille, kun niissä pesi vuonna 2021 167 ja 280 paria. Vuonna 2022 Puskakarin koloniassa pesien määrä on kasvanut 235 pesää, mutta Marjakarilla ei ollut pesintöjä lainkaan. Puolivesikartalla pesii myös muita rauhoitettuja lintuja ja tästä syystä saaren suojavyöhykkeellä, alle 500 metrin päässä saaresta, ampuminen on sallittua vasta 20.8. alkaen.

Merimetsojen ampuminen Rauman saariston Natura 2000 -alueella (FI0200073, SAC) on sallittua pois lukien aiemmin esitetyt luonnonsuojelualueita ja suojavyöhykkeitä koskevat rajoitukset. Natura-alue on suojeltu luontotyyppiensä takia. Luvalla sallituilla toimenpiteillä ei heikennetä merkittävästi Natura-alueen suojeluperusteena olevia luontoarvoja, eikä luonnonsuojelulain 65 §:n mukaista Natura-vaikutusten arviointia tarvita.

Lupaehtojen mukaisesti toteutettu merimetsojen ampuminen ei heikennä merimetson suotuisaa suojelutasoa. Luvassa on rajoitettu ammuttavien merimetsojen määrää. Merimetson kanta on alueella elinvoimainen. Myöskään aikaisemmillä päätöksillä ja nyt myönnettävän luvan nojalla tapahtuvassa karkotustoiminnassa kokonaisuudessaan ammuttavien lintujen määrä ei heikennä lajin suotuisaa suojelutasoa.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Luonnonsuojelulain (1096/1996) 1 §, 5 §, 38 §, 39 §, 49 §, 65 §

Euroopan unionin direktiivi luonnonvaraisten lintujen suojelusta (2009/147/EY), artikkelit 1, 5, 9, 10, 13

Laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003) 19 §

Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) 122 §

Valtioneuvoston asetus (1272/2020) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, työ- ja elinkeinotoimistojen sekä kehittämis- ja hallintokeskuksen maksullisista suoritteista vuonna 2021

Valtioneuvoston asetus (1259/2021) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, työ- ja elinkeinotoimistojen sekä kehittämis- ja hallintokeskuksen maksullisista suoritteista vuonna 2022

PÄÄTÖKSEN VOIMAANTULO

Varsinais-Suomen ELY-keskus on lain oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) 122 § nojalla päättänyt, että tämä päätös pannaan täytäntöön lainvoimaa vailla olevana.

Merimetsojen määrä alueella on ollut jo pidempään suuri. Luonnonvarakeskuksen lausunnon perusteella merimetsojen voidaan arvioida aiheuttavan merkittävää vahinkoa alueen ahvenkannoille ja -saaliille. Lausunnon mukaan kaupallisten ahvensaaliiden lasku sijoittuu samalle aikajaksolle merimetsomäärän voimakkaan kasvun kanssa. Jotta merimetsojen aiheuttamia kalastovahinkoja saataisiin torjuttua, tulee luvan mukaisesti toimenpiteisiin voida ryhtyä ennen kuin päätös on saavuttanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanoa ei voida sen luonteen vuoksi lykätä.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Turun hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä, päätös on annettu tiedoksi tavallisella sähköisellä tiedoksiannolla.

Yksikön päällikön sijainen, ylitarkastaja Leena Lehtomaa

Ylitarkastaja Matleena Louhisalmi

Päätös on hyväksytty sähköisesti. Merkintä sähköisestä hyväksynnästä on päätöksen viimeisellä sivulla.

LIITTEET

Lupa-alueen kartta

Valitusosoitus

Raportointitaulukko

PÄÄTÖS

Hakijalle tavallisena tiedoksiantona sähköpostitse

TIEDOKSI

Ympäristöministeriö kirjaamo.ym@gov.fi

Suomen ympäristökeskus kirjaamo@syke.fi

Luonnonvarakeskus kirjaamo@luke.fi

Metsähallitus kirjaamo@metsa.fi

Lounais-Suomen poliisilaitos kirjaamo.lounais-suomi@poliisi.fi

Porin lintutieteellinen yhdistys ply@satakunnanlinnut.fi

Rauman Seudun Lintuharrastajat ry (RSLH) rslh@birdlife.fi

Satakunnan luonnonsuojelupiiri satakunta@sll.fi

Tapiola Varsinais-Suomi - Satakunnan ry info@tapiolary.com

Eurajoki kirjaamo@eurajoki.fi

Rauma kirjaamo@rauma.fi

Suoritemaksu 150 €

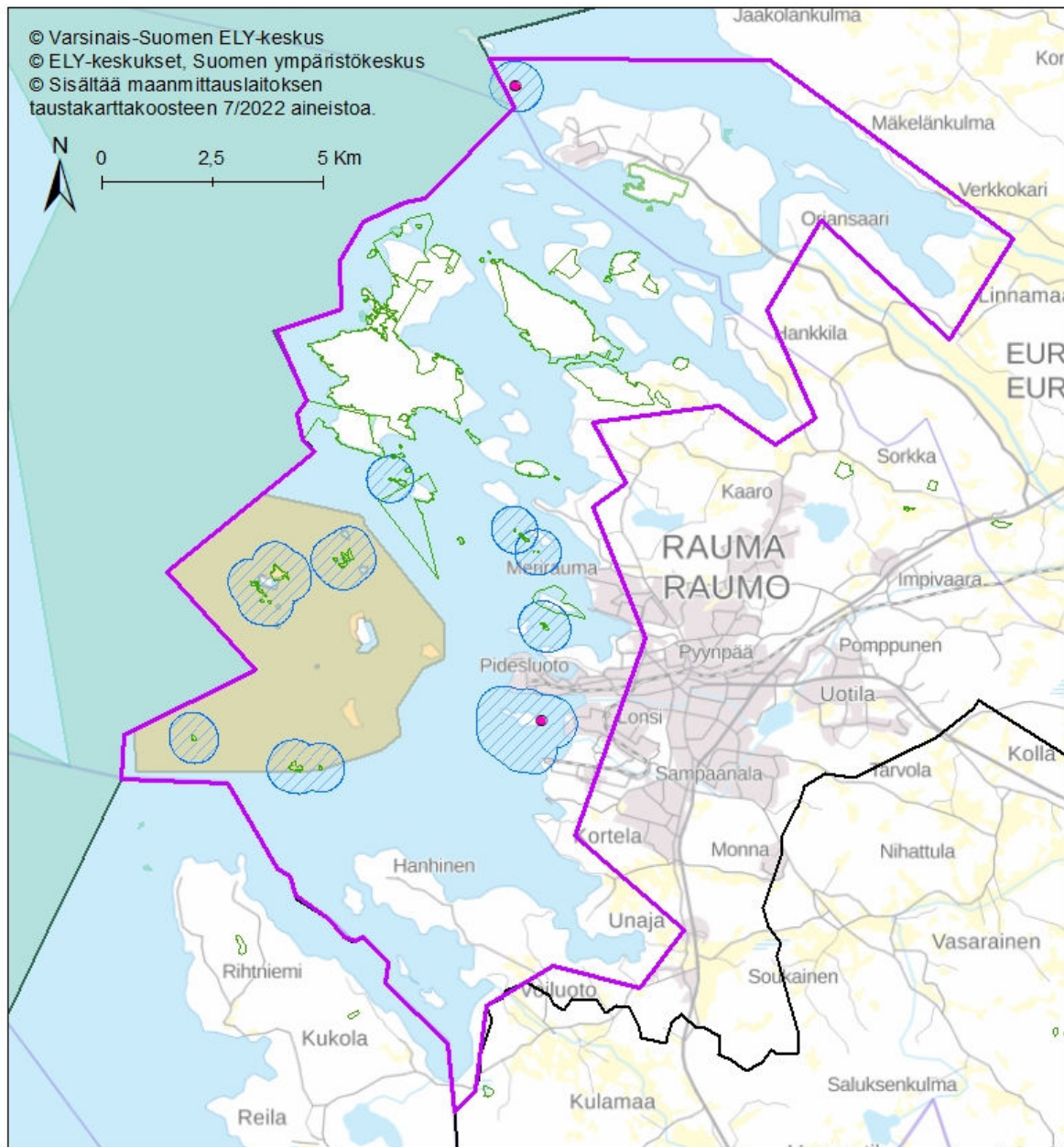
Tämä asiakirja VARELY/5968/2021 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument VARELY/5968/2021 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Louhisalmi Matleena 15.07.2022 17:44

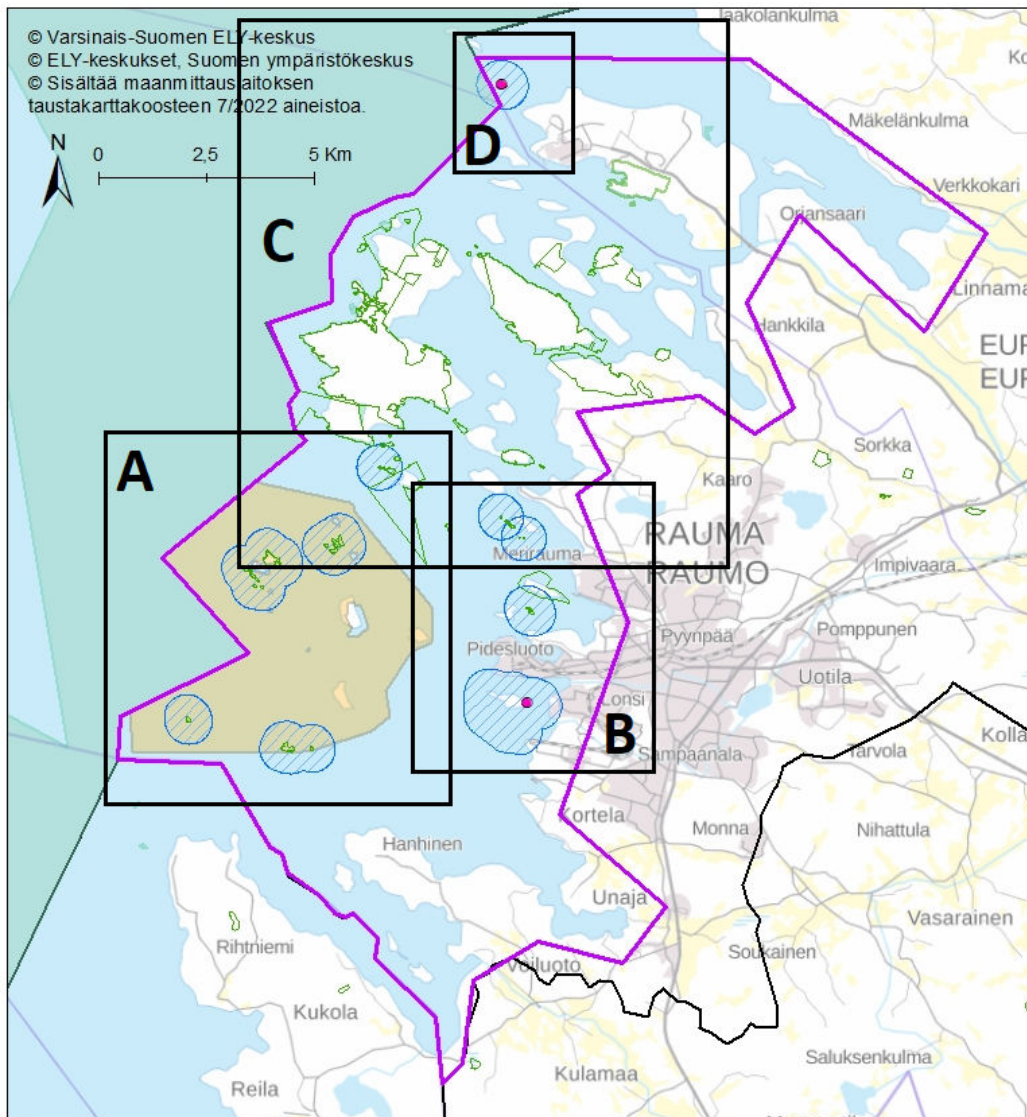
Ratkaisija Lehtomaa Leena 15.07.2022 17:43

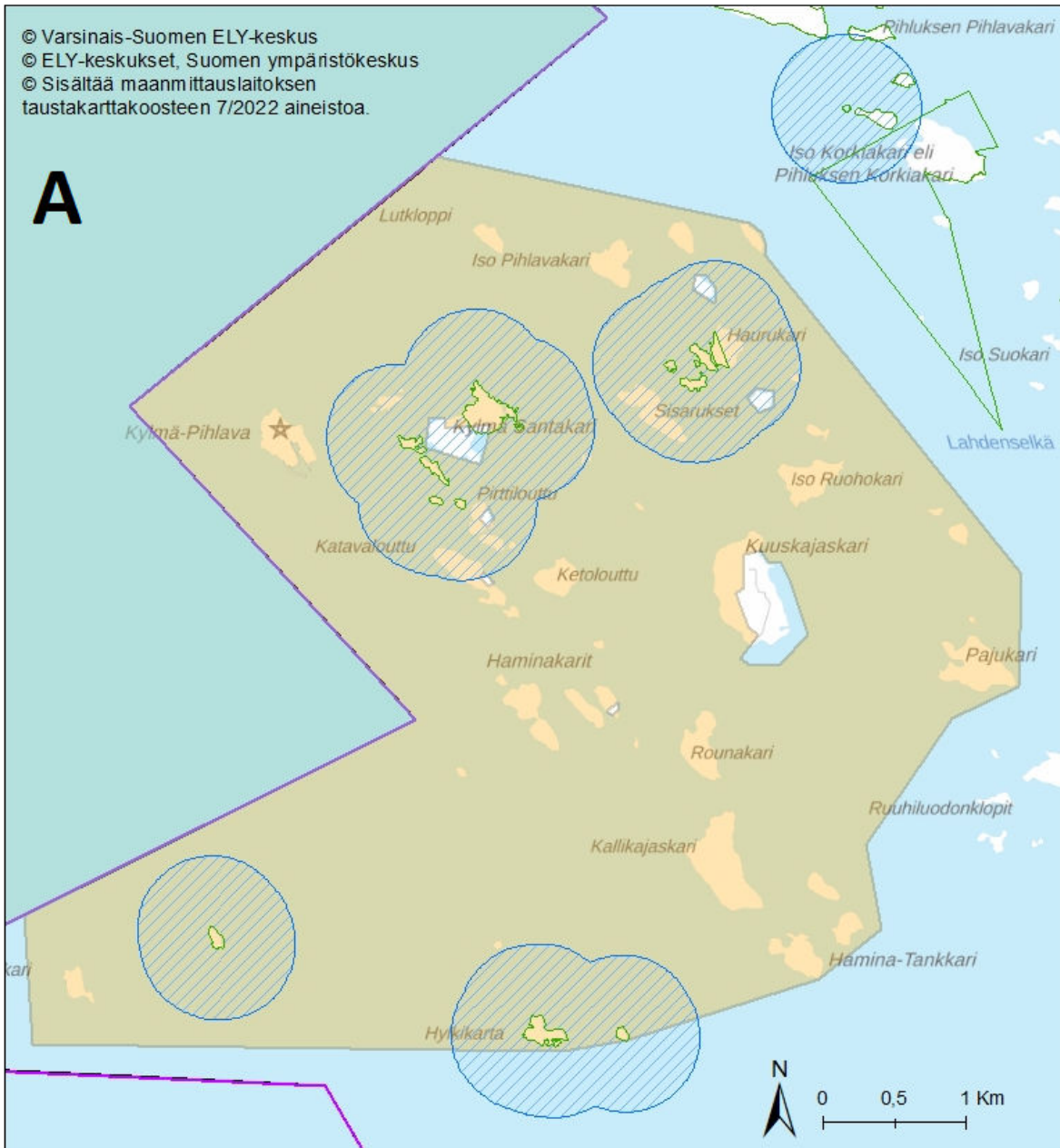
LIITE 1, LUPAKARTAT

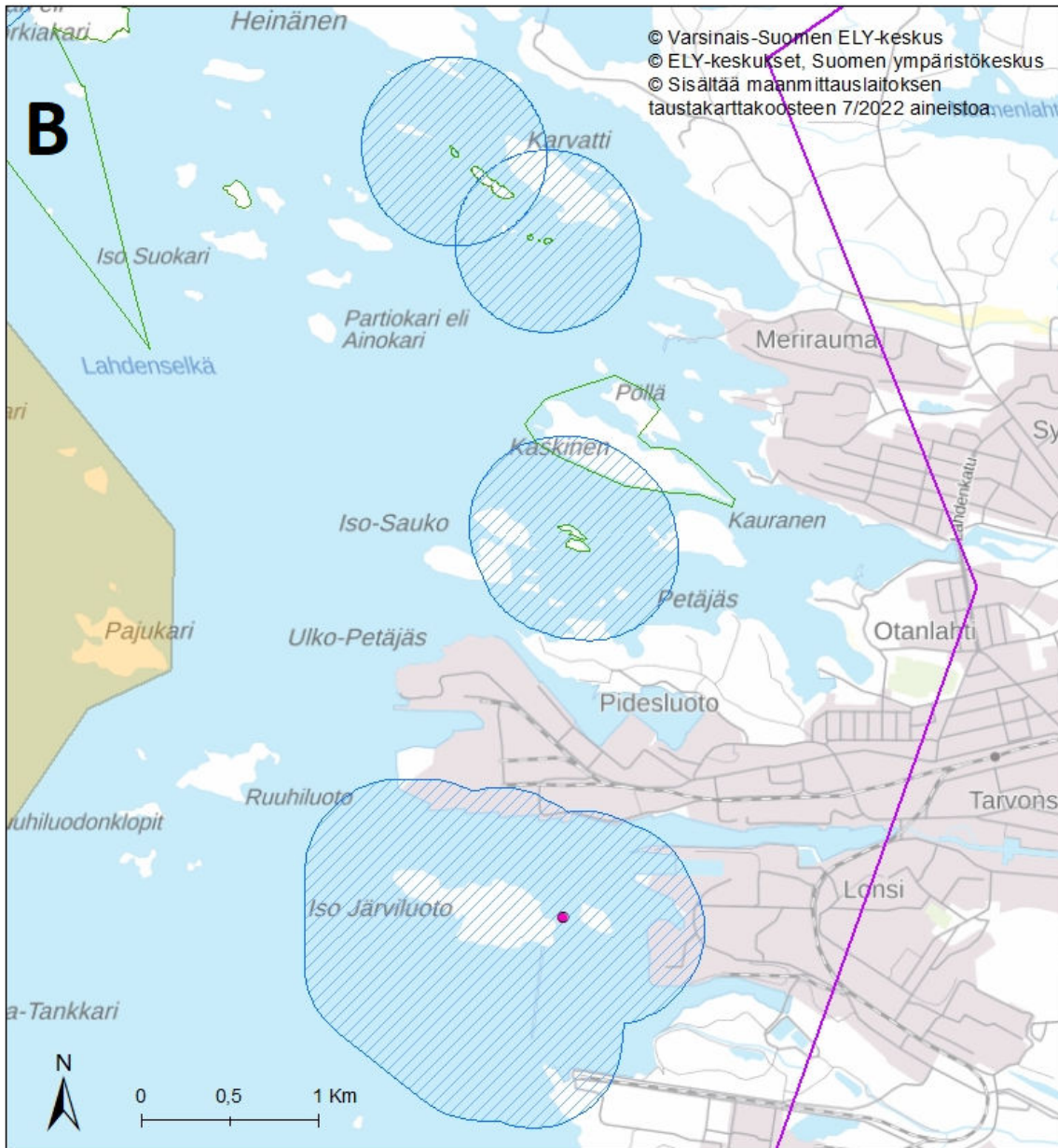

- Lupa-alue, jolla merimetsojen ampuminen on sallittu 1.8. alkaen lupaehdoista 3-6 johtuvien poikkeuksien.
- Suojavyöhykkeet, joilla ampuminen on sallittu 20.8. alkaen.
- Puolivesikartan luoto, jolla ampuminen on kielletty.
- Luonnonsuojelualueet, joilla ampuminen on kielletty.
- Rauman kaupungin omistama Selkämeren kansallispuistoon kuuluva alue, jolla ampuminen on sallittua 1.8. alkaen, jos Metsähallitus myöntää tähän luvan.
- Selkämeren kansallispuiston alueet, joilla ampuminen on kielletty.
- Kalatalousalueen raja
- Merimetsokoloniat

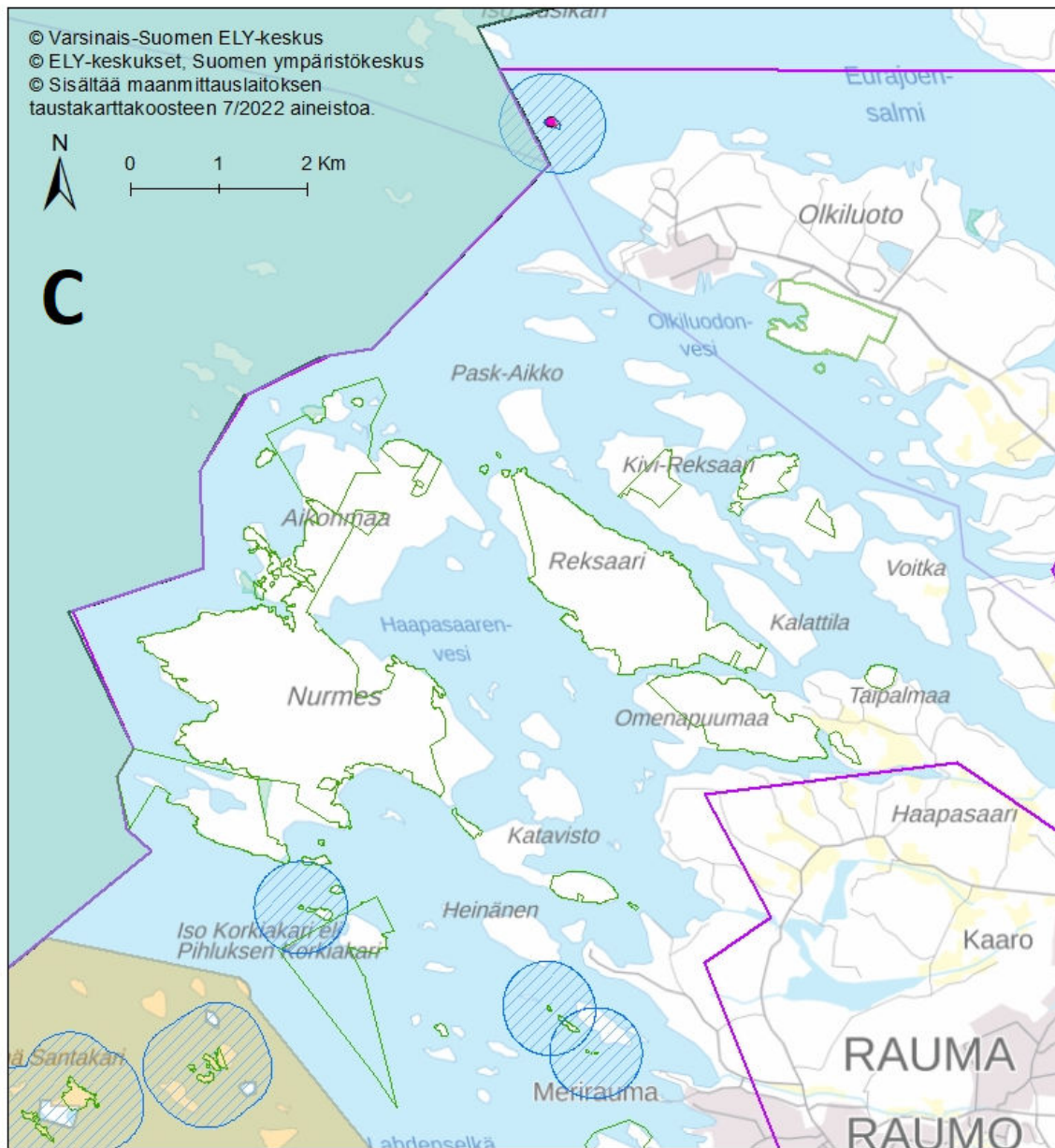

- Lupa-alue, jolla merimetsojen ampuminen on sallittu 1.8. alkaen lupaehdoista 3-6 johtuvien poikkeuksin.
- Suojavyöhykkeet, joilla ampuminen on sallittu 20.8. alkaen.
- Puolivesikartan luoto, jolla ampuminen on kielletty.
- Luonnonsuojelualueet, joilla ampuminen on kielletty.
- Rauman kaupungin omistama Selkämeren kansallispuistoon kuuluva alue, jolla ampuminen on sallittua 1.8. alkaen, jos Metsähallitus myöntää tähän luvan.
- Selkämeren kansallispuiston alueet, joilla ampuminen on kielletty
- Kalatalousalueen raja
- Merimetsokoloniit

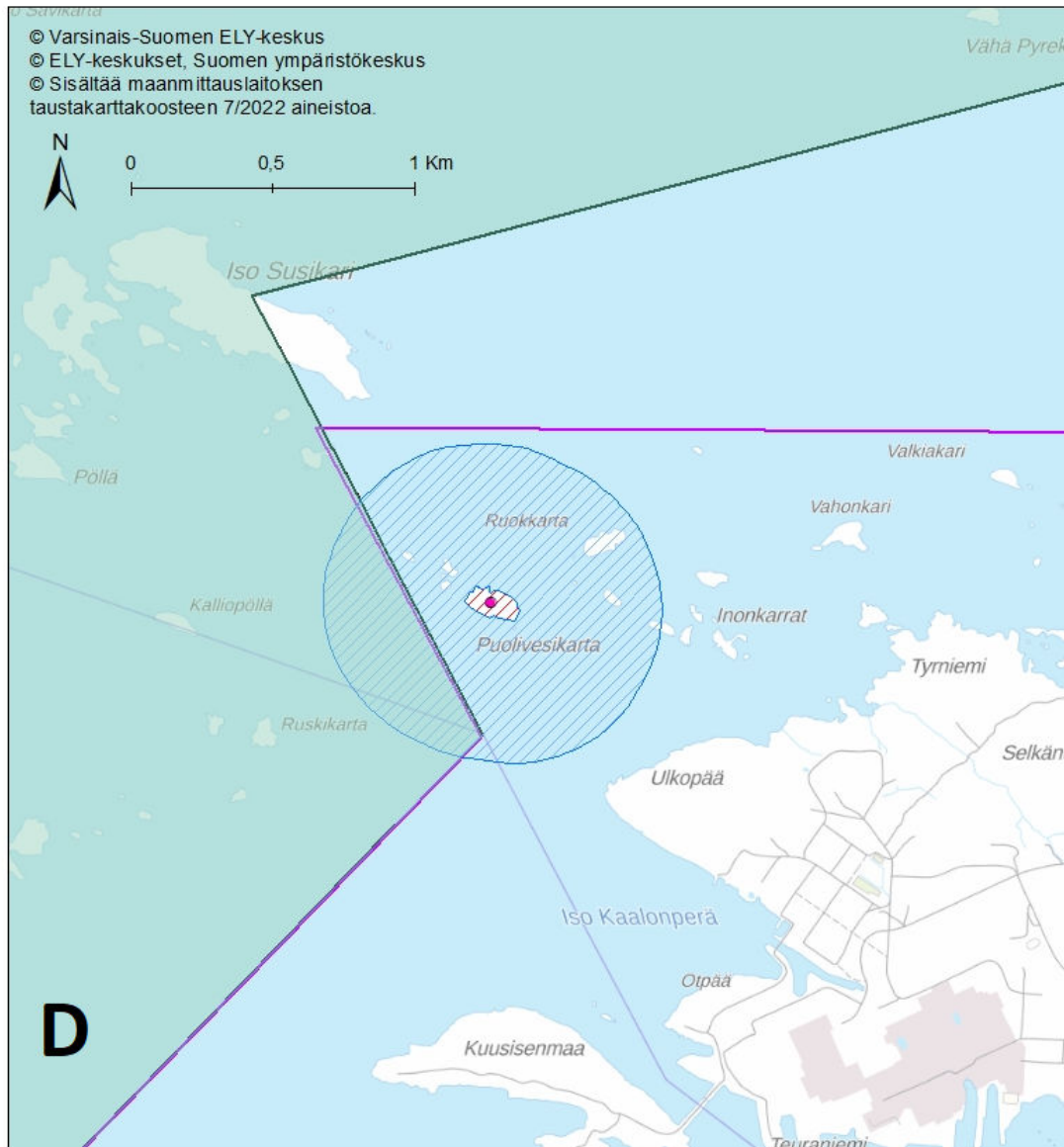

- Lupa-alue, jolla merimetsojen ampuminen on sallittu 1.8. alkaen lupaehdoista 3-6 johtuvien poikkeuksin.
- Suojavyöhykkeet, joilla ampuminen on sallittu 20.8. alkaen.
- Puolivesikartan luoto, jolla ampuminen on kielletty.
- Luonnonsuojelualueet, joilla ampuminen on kielletty.
- Rauman kaupungin omistama Selkämeren kansallispuistoon kuuluva alue, jolla ampuminen on sallittua 1.8. alkaen, jos Metsähallitus myöntää tähän luvan.
- Selkämeren kansallispuiston alueet, joilla ampuminen on kielletty
- Kalatalousalueen raja
- Merimetsokoloniat

- Lupa-alue, jolla merimetsojen ampuminen on sallittu 1.8. alkaen lupaehdoista 3-6 johtuvin poikkeuksin.
- Suojavyöhykkeet, joilla ampuminen on sallittu 20.8. alkaen.
- Puolivesikartan luoto, jolla ampuminen on kielletty.
- Luonnonsuojelualueet, joilla ampuminen on kielletty.
- Rauman kaupungin omistama Selkämeren kansallispuistoon kuuluva alue, jolla ampuminen on sallittua 1.8. alkaen, jos Metsähallitus myöntää tähän luvan.
- Selkämeren kansallispuiston alueet, joilla ampuminen on kielletty
- Kalatalousalueen raja
- Merimetsokolonnit

- Lupa-alue, jolla merimetsojen ampuminen on sallittu 1.8. alkaen lupaehdoista 3-6 johtuvin poikkeuksin.
- Suojavyöhykkeet, joilla ampuminen on sallittu 20.8. alkaen.
- Puolivesikartan luoto, jolla ampuminen on kielletty.
- Luonnonsuojelualueet, joilla ampuminen on kielletty.
- Rauman kaupungin omistama Selkämeren kansallispuistoon kuuluva alue, jolla ampuminen on sallittua 1.8. alkaen, jos Metsähallitus myöntää tähän luvan.
- Selkämeren kansallispuiston alueet, joilla ampuminen on kielletty
- Kalatalousalueen raja
- Merimetsokoloniati

Tämä asiakirja VARELY/5968/2021 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument VARELY/5968/2021 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Louhisalmi Matleena 15.07.2022 17:44

Ratkaisija Lehtomaa Leena 15.07.2022 17:44

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen saa hakea muutosta **Turun hallinto-oikeudelta** kirjallisella valituksella.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaantipäivästä, sitä päivää lukuun ottamatta. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Tavallisella kirjeellä toimitetussa tiedoksiannossa vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Asian katsotaan tulleen viranomaisen tietoon kuitenkin kirjeen saapumispäivänä.

Tavallisena sähköisenä tiedoksiantona toimitetussa tiedoksiannossa asiakirja katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä.

Todisteellisesti toimitetussa tiedoksiannossa tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, päätös katsotaan tiedoksi saaduksi kolmantena päivänä tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä on ilmoitettava:

- * valittajan nimi ja kotikunta
- * jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, on myös tämän nimi ja kotikunta ilmoitettava
- * postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- * päätös, johon haetaan muutosta
- * miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- * perusteet, joilla muutosta vaaditaan

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava muutoin kuin sähköisesti (telekopiona, sähköpostilla tai hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta) toimitettava valituskirjelmä.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- * elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- * todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- * asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- * asiamiehen valtakirja, asianajajan ja yleisen oikeusavustajan tulee esittää valtakirja ainoastaan, jos valitusviranomainen niin määrää
- * toimitettaessa valituskirjelmä sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmä on toimitettava **Turun hallinto-oikeuden kirjaamoon**. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmän voi toimittaa perille henkilökohtaisesti, lähetin välityksellä, postitse tai sähköisesti. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Sähköisesti (telekopiona, sähköpostilla tai hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta) toimitetun valituskirjelmän on oltava käytettävissä hallinto-oikeuden vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä valitusajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään asian käsittelystä hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 270 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Turun hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: PL 32, 20101 Turku

Käyntiosoite: Sairashuoneenkatu 2-4, 20100 Turku

Puhelin: 029 56 42400

Telefax: 029 56 42414

Sähköposti: turku.hao@oikeus.fi

Aukioloaika: 8.00-16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu: <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksestä perittyä suoritemaksua koskeva muutoksenhaku

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että julkisoikeudellisesta suoritteesta määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia oikaisua Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä.